

วารสาร การพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา

Nursing Public Health and Education Journal

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2562 ISSN 2651-1908

บทบาทพยาบาลชุมชนในการสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพในผู้สูงอายุที่เป็นโรคเรื้อรัง

* แสงเดือน กิ่งแก้ว, นุสรา ประเสริฐศรี, ไวยพร พรหมวงศ์

ผลของโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่อการปรับตัวด้านจิตสังคม ของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุมาก

* ภาชีนา บุญลาภ, โสพิญ ชูเนวล

ผลของโปรแกรมเสริมพลังอำนาจต่อความรู้ การรับรู้พลังอำนาจในตนเองและพฤติกรรมสุขภาพขณะตั้งครรภ์และหลังคลอดของผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์และมารดาหลังคลอดที่มีเด็กติดผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิง

* พรรณทิพา บัวคล้าย, ประทุมมา ฤทธิ์โพธิ์, ทยุตา อินทร์แก้ว

ผลของโปรแกรมการสอนก่อนจำหน่ายต่อความพร้อมในการจำหน่ายจากโรงพยาบาลในผู้เป็นมารดาครั้งแรก

* รุติพร เรือนกุล, ปิยะนุช ชูโต, พรรณพิไล ศรีอาราณ์

ผลของกิจกรรมการรับรู้สีกและการเคลื่อนไหวต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย

* พิษณุสินี กองดวง, เดชา ทำดี

ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการคัดแยกผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ของพยาบาลวิชาชีพหน่วยงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

* ทศนีย์ ภาคภูมิวิจิตรชัย, โสพิศ เรืองโฮสธ, กฤตพัทธ์ ผักผลน

การวิเคราะห์องค์ประกอบของความแข็งแกร่งในชีวิตของผู้สูงอายุในเขตระเบียบงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

* แววดาว พิมพ์พันธ์ดี, วสุธร ต้นวัฒนกุล, กุหลาบ รัตนสังธรรม, พัทธนา ใจดี

ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ชุมชนกะเหรี่ยงรวมมิตร ตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

* รุติมา ทาสวรรณอินทร์, วรัญญา มณีรัตน์, จุฑามาศ เมืองมูล, มณเฑียร มะโนธรรม, วารุณี พันธวงศ์

ผลของโปรแกรมญาติติดตน ในผู้ป่วยกลืนเนื้อหลังติ่ง เขตรับผิดชอบโรงพยาบาลเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

* พงษ์พัฒน์ จงเพ็งกลาง, สันติสิทธิ์ เขียวเงิน, ผดุงศิษฐ์ ขำนาถบริษัท

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม

* การณี นิลกรณ์, ประพันธ์ ชันดิธีระกุล

การพัฒนารูปแบบการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในกระบวนการดำเนินงานอนามัยชุมชน (SPS Model)

สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวและชุมชน2

* บุญชัย ภาละกาล, สอาด มุ่งสิน

ผลการจัดการศึกษาแบบสหสาขาวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพ และความสามารถในการทำงานเป็นทีม

* อวิชัย ยืนยาว, จุฬารัตน์ หัวหาญ, วรรณภา พรหมศวร

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม

ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ

* สนิทนาถ วิทยพิเชฐกุล, สนิทนาถ ไตรบรรเทา

ความรู้และการป้องกันอุบัติเหตุเข็มและของมีคมที่มด้าของนักศึกษาพยาบาล

* นุสรา ประเสริฐศรี, วิไลลักษณ์ ตียาพันธ์, อภิรติ เจริญกุล, วราภรณ์ บุตรศรี, อัญชลี วิเศษคุณศิลป์

วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2562 ISSN 2651-1908

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบรายงานวิจัย (Research Article) และบทความปริทัศน์ (Review Article) สาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

กำหนดการออกวารสาร

ทุกๆ 4 เดือน (ปีละ 3 ฉบับ)

มกราคม – เมษายน

พฤษภาคม – สิงหาคม

กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

312 หมู่ 11 ต.บ้านต้อม อ.เมือง จ.พะเยา 56000

โทรศัพท์ 0-5443-1779 โทรสาร 0-5443-1889

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน นพนิตย์

ผู้อำนวยการ Professional Associates of Thailand

ดร.ธานี กล่อมใจ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

บรรณาธิการ

ดร.ทักษิภา ชัชรรัตน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ฐิติพร เรือนกุล

เลขานุการ

อาจารย์จรรยา แก้วใจบุญ

อาจารย์สมศรี ทาทาน

อาจารย์อัมพร ยานะ

นางสาว ชนิดาภา อินตะมุด

นายเอกชัย หมั่นขัตติย์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอรารวรรณ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุดารัตน์ ลิทธิสมบัติ

มหาวิทยาลัยเนชั่น

รองศาสตราจารย์ ดร.พรณพินโล ศรีอาภรณ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นธการกิจกุล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา ทำดี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ ชิดมงคล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมานจิต ภิรมย์รัตน์

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

ดร.วิยะดา รัตนสุวรรณ

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.ประจวบ แผลมหลัก

มหาวิทยาลัยพะเยา

ดร.สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์

มหาวิทยาลัยเนชั่น

ดร.นุสรา ประเสริฐศรี

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี สรรพสิทธิประสงค์

ดร.จุไรรัตน์ ห้าวหาญ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี สุรินทร์

ดร.ดาราวรรณ รองเมือง

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

ดร.ดลนภา หงส์ทอง

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

ดร.กฤตพัทธ์ ผึกฝน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

ดร.ปรศนีย์ สมิทธิ์

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

ดร. พิมพิมล วงศ์ไชยา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา

สารบัญ

	หน้า
● บทบาทพยาบาลชุมชนในการสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพในผู้สูงอายุที่เป็นโรคเรื้อรัง	3
● ผลของโปรแกรมการสนับสนุนทางสังคมต่อการปรับตัวด้านจิตสังคมของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุมาก	14
● ผลของโปรแกรมเสริมพลังอำนาจต่อความรู้ การรับรู้พลังอำนาจในตนเองและพฤติกรรมสุขภาพ ขณะตั้งครรภ์และหลังคลอดของผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์และมารดาหลังคลอดที่มีเด็กติดผู้ต้องขัง ในทัณฑสถานหญิง	28
● ผลของโปรแกรมการสอนก่อนจำหน่ายต่อความพร้อมใจในการจำหน่ายจากโรงพยาบาล ในผู้เป็นมารดาครั้งแรก	40
● ผลของกิจกรรมการรับรู้สีกและการเคลื่อนไหวต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย	52
● ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติการคัดแยกผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉินของพยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์	66
● การวิเคราะห์องค์ประกอบของความแข็งแกร่งในชีวิตของผู้สูงอายุในเขตระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก	77
● ความรู้สีกมีคุณค่าในตนเองของผู้สูงอายุกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ชุมชนกะเหรี่ยงรวมมิตร ตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย	90
● ผลของโปรแกรมฤาษีตัดตนในผู้ป่วยกล้ำเนื้อหลังตั้ง เขตรับผิดชอบโรงพยาบาลเฉลิมพระเกียรติ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์	100
● ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดของเยาวชนในโครงการหมู่บ้านรักษาศีล 5 ของจังหวัดนครปฐม	114
● การพัฒนารูปแบบการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในกระบวนการดำเนินงานอนามัยชุมชน (SPS Model) สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาล ครอบครัวและชุมชน2	123
● ผลการจัดการศึกษาแบบสหวิชาชีพต่อการรับรู้และเข้าใจบทบาทตามสาขาวิชาชีพและความสามารถ ในการทำงานเป็นทีม	137
● ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรม การกล้าแสดงออกของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ	148
● ความรู้และการป้องกันอุบัติเหตุเข็มและของมีคมที่มิดำของนักศึกษาพยาบาล	160

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ

สินีนาน วิทยพิเชฐสกุล

สินีนาน โคตรบรรเทา

วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี

Received: August 14, 2018

Revised: February 19, 2019

Accepted: February 20, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ ซึ่งดำเนินการวิจัยแบบการทดลองกลุ่มเดียว โดยทดสอบก่อน-หลัง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนและเรียนวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ จำนวน 36 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และใช้สถิติวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยสองกลุ่มสัมพันธ์กัน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.33 ปี เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ประมาณ 4 เท่าหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ผลที่ได้จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้สามารถเพิ่มการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาเพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพในการเรียนรู้ต่อไป

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้ การรับรู้ด้านการควบคุมตนเอง พฤติกรรมการกล้าแสดงออก

Effect of Organizing Learning Activity on Developing Self Regulated Perception towards Assertive Behavior of Pharmacy Technique Students in Moral and Professional Ethics Class of Higher Vocational Certificate Program in Public Health Science.

Sineenart Witayapichetsakul

Sineenat Kohtbantau

Sirindhorn College of Public Health, Chonburi

Abstract

The purpose of this research was to study an effect of organizing learning activity on developing self regulated perception towards assertive behavior of pharmacy technique students in moral and professional ethics class of higher vocational certificate program in public health science. The sample was 36 pharmacy technique students in the first year of this program and they registered moral and professional ethic class. The research design was one group pretest-posttest design. Descriptive statistics were used to describe personal data and paired t-test was used to analyze and compare pretest and posttest mean scores of assertive behavior of the students. The results revealed that the average age of students was 20.33 years old; the female number was more 4 times than male; after studying by this learning activity, the mean scores of self regulated perception towards assertive behavior of the students were significantly higher at .01 level. The findings of this study indicated that the learning activities enhanced self regulated perception of the students and this perception also affected assertive behavior of the students.

Keywords : Organizing Learning Activity, Self Regulated Perception, Assertive Behavior

บทนำ

ปัจจุบันวิธีการเรียนการสอนให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมจากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาสร้างความรู้ใหม่ในบริบทที่แตกต่างกัน ปรับรูปแบบจากการบรรยายเป็นการเรียนรู้ร่วมกันหรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น ผู้สอนต้องเริ่มจากกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนและประเมินสมรรถนะที่ผู้เรียนควรได้รับ ทั้งนี้การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอาจใช้สื่อต่างๆ ให้ลงมือปฏิบัติการจริงเพื่อสร้างทักษะต่างๆ (รุ่งฟ้า กิติยาณสันต์, 2552; ภิญญา อธิรัตนชัย, 2554; อติชาต หาญชาญชัย, 2556) ซึ่งการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การที่นักศึกษาขาดความพร้อม ไม่กล้าแสดงออก ไม่ตรงต่อเวลา เป็นปัญหาหลักในด้านการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัย เพราะหากนักศึกษาแสดงความคิดเห็นที่น้อยทำให้ขาดการเรียนรู้จากการอภิปราย หรือขาดการตรวจสอบความคิดเห็นของตัวเองว่าถูกต้องหรือไม่ (วิจิต สุรัตน์เรืองชัย, ลัดดา สุขขปริดี, อนงค์ วิเศษณ์สุวรรณ, ปริญญา ทองสอน, และระพีพันธ์ ฉายวิมล, 2549) นอกจากนี้ผลวิจัยพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในวิชาธรรมชาติของผู้เรียนยังพบว่ามึนักศึกษาที่ไม่กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม เช่น ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นในการอภิปราย ไม่กล้าถามทั้งๆ ที่ไม่เข้าใจและมีความประหม่าเมื่อต้องนำเสนอหน้าชั้นเรียน ส่งผลที่ไม่พึงประสงค์ทั้งตัวบุคคลและบุคคลอื่นที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันทั้งในเรื่องการเรียนและการสื่อสารโดยผู้ที่ไม่กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมมักจะรู้สึกว่าการถูกเข้าใจผิด ถูกเอาเปรียบและถูกใช้ อาจรู้สึกโกรธต่อผลที่เกิดขึ้นในสถานการณ์นั้นหรืออาจจะแสดงความไม่เป็นมิตรต่อบุคคลอื่น รู้สึกไม่ดีต่อตนเองและนำไปสู่ความรู้สึกผิด ซึมเศร้าและมีความรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองลดลง (ชูศรี สุวรรณ, 2554) สำหรับงานวิจัยของสมเกียรติ พรพิสุทธิมาศ (2556) พบว่านักเรียนที่

เรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ในหลักสูตรของประเทศอังกฤษได้แสดงความคิดเห็นว่าการกล้าแสดงออกเพื่ออภิปรายหรือโต้แย้งกันในห้องเรียนเป็นวิธีที่มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด

การพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมนั้น สามารถพัฒนาได้โดยใช้ทฤษฎีการตอบสนองทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งทฤษฎีพฤติกรรมแสดงออก (Assertion Theory) ของคอลเลย์ (Kelley) เป็นทฤษฎีการตอบสนองทางพฤติกรรมศาสตร์แบบหนึ่งที่ยอมรับมาใช้อย่างแพร่หลายโดยเน้นการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมให้แก่ผู้ที่มีความประสงค์จะปรับพฤติกรรมเพื่อแสดงสิทธิอันพึงมีพึงได้ของตนเอง โดยไม่เป็นการล่วงละเมิดหรือก้าวร้าวสิทธิของผู้อื่น และการแสดงออกที่เหมาะสมในสถานการณ์ทางสังคมหลายๆ ด้าน ซึ่งเป็นการสอนให้บุคคลมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมด้วย นอกจากการแสดงออกที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ แล้วนั้นบุคคลอาจตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้อีก 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก และพฤติกรรมก้าวร้าว (สุปรียา ต้นสกุล, 2550; ธิศิษฐ์ กิมอ่อน, 2554; บุญเรือง วีระวงศ์, 2555 และวไลนารถ หอตระกูล, 2557)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาธารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรมมีการปรับปรุงหลักสูตรในปีพ.ศ. 2556 เพื่อให้หลักสูตรมีเนื้อหาที่ทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการด้านเทคนิคเภสัชกรรมโดยเน้นการบูรณาการเรียนรู้อยู่ด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการที่หลากหลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สถาบันพระบรมราชชนก, 2556) ในหลักสูตรดังกล่าวมีการกำหนดให้มีวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพที่มีเนื้อหาส่วนหนึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยใช้วิธีการอภิปราย กรณีศึกษาที่เป็นเรื่องที่ตัดสินใจยากและมีโอกาสที่เกิดความขัดแย้งในด้านความคิดเห็น โดยรูปแบบของการอภิปรายนั้นมีทั้งการอภิปรายกลุ่มย่อยภายในกลุ่ม และการอภิปรายกลุ่มใหญ่หน้าชั้นเรียนระหว่างกลุ่ม ซึ่งมีทั้งกลุ่มที่เห็นด้วย

และไม่เห็นด้วย ซึ่งปัญหาหลักด้านการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในหลักสูตรคือการขาดความเข้าใจ ขาดความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ จากวิธีการสอนแบบเดิมคือการบรรยายและปัญหาด้านบรรยากาศการเรียนรู้ออร์ธอน หวังประดิษฐ์ และกรกฎ สินประจักษ์ผล, 2557) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนที่มีการอภิปรายทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่หน้าชั้นเรียนเป็นหลักนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนต้องมีความกล้าแสดงออกเป็นพื้นฐานหลัก

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนกล่าวว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดได้ย่อมต้องมีสาเหตุ คือ ทศนคติที่มีต่อพฤติกรรมนั้น การคล้อยตามอิทธิพลของกรอบข้าง การรับรู้การควบคุมตนเอง และความตั้งใจซึ่งจะผลักดันให้เกิดการแสดงพฤติกรรม การรับรู้การควบคุมตนเองมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังเช่น การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการปฏิบัติตนเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคความดันโลหิตสูง พบว่าการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรความตั้งใจ (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.78) และตัวแปรความตั้งใจส่งผลสูงสุดต่อการปฏิบัติตนเพื่อลดความเสี่ยงในการเป็นโรคความดันโลหิตสูง (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.56) ทั้งนี้การรับรู้ด้านการควบคุมตนเองยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการปฏิบัติตนโดยผ่านตัวแปรความตั้งใจ (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.44) แต่ในส่วนทัศนคติและการคล้อยตามอิทธิพลกรอบข้างต่อการปฏิบัติตน (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.05 และ 0.07 ตามลำดับ) (สินินาฏ โคตรบรรเทา สินินาฏ วิทยพิเชฐสกุล อนุช แซ่เล้า และพลพงศ์ สุขสว่าง, 2556; Ajzen, 2006) ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองของนักศึกษาเพื่อให้เกิดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมด้วยกิจกรรมที่ให้เชื่อในเรื่องความยาก ความง่ายในการปฏิบัติ หรือความมั่นใจในการปฏิบัติในรูปแบบกิจกรรมกลุ่ม การอภิปรายกลุ่ม และหน้าชั้นเรียน การแสดงบทบาทสมมติ ตัวแบบจากสื่อ ซึ่งน่าจะส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวที่เน้นการอภิปรายซึ่งต้องอาศัยความกล้าแสดงออกดังนั้นผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่ทำโดยผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เกิดความเชื่อมั่น ลดความกังวลในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และเรียนด้วยความสุข (สุวิมล ว่องวานิช, 2557)

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ

ระเบียบวิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว โดยทดสอบก่อน-หลัง (One Group Pretest - Posttest Design) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษา

ประชากรในการวิจัย คือนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขารณสุขศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการสาขารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี ที่ลงทะเบียนและเรียนวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพครบตลอดปีการศึกษา ทั้งหมดจำนวน 36 คน

ขั้นตอนการวิจัย

1. วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพโดยผู้วิจัย
2. จัดเตรียมเครื่องมือและแผนการสอนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. จัดประชุมวิพากษ์เครื่องมือโดยทีมผู้สอน

4. เก็บข้อมูลก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษา

5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมสังเกตและบันทึกผลที่เกิดขึ้น

6. จัดประชุมทีมผู้สอนเพื่อวิพากษ์ผลที่เกิดขึ้น แลกเปลี่ยนประสบการณ์การวิจัยร่วมกัน มีการอภิปรายถึงวิธีการแก้ปัญหาที่ใช้และผลที่เกิดขึ้น

7. เก็บข้อมูลหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบสอบถามฉบับเดียวกันกับข้อ 4

8. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับก่อนเก็บกลับคืน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การสร้างเครื่องมือ

1. กำหนดขอบเขตและโครงสร้างเนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ศึกษาเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างกิจกรรมการเรียนรู้

4. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรม ด้านการรับรู้การควบคุมตนเอง จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบให้มีความถูกต้อง ความชัดเจนของเนื้อหา และความสอดคล้องของกิจกรรมกับตัวแปรที่ศึกษา โดยอาศัยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert Scales) ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ นำผลการลงคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าเฉลี่ยในแต่ละกิจกรรม คัดเลือกกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่า 3.50 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้ ถ้าหาก

กิจกรรมใดได้ค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยกว่า 3.50 ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะและกลับให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินลงคะแนนจนกว่าได้ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50 หรือไม่มีข้อเสนอแนะใดๆ

กิจกรรมการเรียนรู้

วิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ ประกอบด้วยภาคบรรยายและภาคปฏิบัติที่แบ่งเป็นการพัฒนาจริยธรรมของตนเอง และการอภิปรายกรณีศึกษาเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม

1. ภาคบรรยายจำนวน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง Problem-Based Learning (PBL) มีกิจกรรมขั้นแรกคือ Ice-Breaking เพื่อละลายพฤติกรรมและช่องว่างระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ การนำเสนอแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหน้าชั้นเรียน

2. ภาคปฏิบัติจำนวน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2.1 การพัฒนาจริยธรรมของตนเอง

1) การฉายภาพยนตร์ที่มีตัวแบบที่ดี เช่น The Secret Life of Walter Mitty: ชีวิตอัจฉริยะ ความฝัน ความจริง และ King's Speech: ประกาศก้องจอมราชา ที่เป็นแรงบันดาลใจในการแสดงออกให้กับนักศึกษา และให้กำลังใจนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเชื่อว่าการแสดงออกหน้าชั้นเรียนนั้นเป็นเรื่องง่าย และเชื่อในความสามารถของตนเองว่าสามารถแสดงออกหน้าชั้นเรียนได้ ในสัปดาห์แรกและสัปดาห์ที่สองของวิชา

2) ให้นักศึกษาได้ออกมาพูดหน้าชั้นเกี่ยวกับจริยธรรมของตนเองที่เด่นที่สุดพร้อมตัวอย่างให้เพื่อนๆ ในชั้นฟัง

3) กิจกรรมกลุ่มพัฒนาจริยธรรมของตนเอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่มีความเด่นที่สุด เช่น การสร้างความคุ้นเคย การผ่อนคลายความเครียดของกล้ามเนื้อ การฝึกการประสานตาและการแสดงสีหน้า

การฝึกการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มและการวิจารณ์
ผู้อื่น การฝึกการปฏิเสธ การฝึกการพูดหน้าชั้นเรียน

2.2 การอภิปรายกรณีศึกษาเพื่อ พัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม

อภิปรายทั้งหมด 8 กรณีศึกษา
คือ เรื่องทางสองแพร่ง เรื่องลูกสาว เรื่องความหนักใจ
ของหมอพล เรื่องคนไม่น่าสงสาร (MV) เรื่องของคนที่
เรื่องคนเก็บขยะ เรื่องคนรักเก่า (ภาพยนตร์) และเรื่อง
เพื่อนร่วมงาน ระยะเวลาแต่ละกรณีศึกษาประมาณ
120 นาที โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) นักศึกษาอ่านกรณีศึกษา
และอาจารย์ถามคำถามว่าปัญหาของเรื่องคืออะไร แก่
ยากหรือไม่ ทำไมต้องเป็นเช่นนั้นและให้นักศึกษาเลือก
ว่าเห็นด้วย/ไม่เห็นด้วยกับกรณีศึกษานั้น แล้วแยกกลุ่ม
ที่เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย โดยนักศึกษาจะมีแผ่นพลาสติก
สองสีสำหรับแสดงความคิดเห็นโดยสีเขียวแสดงถึงเห็น
ด้วย และสีแดงแสดงถึงไม่เห็นด้วย ใช้เวลาประมาณ 15
นาที

2) จากนั้นให้นักศึกษาแต่ละกลุ่ม
แบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คนโดยในแต่ละกลุ่มย่อย
ร่วมกันอภิปรายเพื่อหาเหตุผลมาสนับสนุนการตัดสินใจ
ว่าทำไมถึงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ใช้เวลาประมาณ
30 นาที

3) แต่ละกลุ่มย่อยนำเสนอ
เหตุผลของกลุ่มที่ได้ร่วมกันอภิปราย โดยนำมาเขียนไว้
ที่กระดานไวท์บอร์ดเพื่อเข้าสู่การอภิปรายกลุ่มใหญ่
โดยแต่ละกลุ่มจะนำเสนอเหตุผลของกลุ่มตนเอง โดยมี
กติกาในการแสดงความคิดเห็นคือต้องยกมือก่อนอภิปราย
และยืนขึ้นพูดหน้าชั้นเรียน และในแต่ละกลุ่มจดบันทึก
เหตุผลของฝ่ายตรงข้ามที่กลุ่มตนเองเห็นว่าเป็นเหตุผล
ที่ดี ใช้เวลาประมาณ 50 นาทีในขั้นตอนนี้กรณีศึกษา
เรื่อง คนไม่น่าสงสารและเรื่องคนรักเก่า สลับจากการ
อภิปรายเป็นให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติ (Role
Play) ที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วม เน้นความสำคัญที่บุคคล
และบทบาท นักศึกษาสวมบทบาทคนใดคนหนึ่งและ
แสดงหรือปฏิบัติ บทบาทของผู้ที่เขาเป็นในสถานการณ์
เฉพาะที่กำหนดขึ้น จุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเพิ่มพูนความ

เข้าใจลึกซึ้ง (Insight) ในความรู้สึกของนักศึกษา
เกี่ยวกับสถานการณ์เฉพาะนั้นๆ

4) แต่ละกลุ่มย่อยอภิปราย
ครั้งที่ 2 เพื่อยืนยันคำตอบและเหตุผลของกลุ่มตนเอง
อีกครั้ง โดยในครั้งนี้แต่ละกลุ่มย่อยสามารถเปลี่ยนการ
ตัดสินใจได้ และโดยระบุเหตุผล จากนั้นสลายกลุ่มย่อย
ขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

5) อาจารย์ถามใหม่ว่าใครเห็น
ด้วย/ไม่เห็นด้วย และมีใครเปลี่ยนการตัดสินใจหรือไม่
เพราะเหตุใดอาจารย์กับนักศึกษาร่วมกันสรุปหลักการ
ที่แต่ละกลุ่มใช้ในการตัดสินใจเมื่อมีปัญหาความขัดแย้ง
ทางจริยธรรม ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบประเมินตนเองรายบุคคล
ซึ่งพัฒนาจากสุวิมล ว่องวานิช (2557) โดยลักษณะ
คำถามเป็นคำถามปลายเปิด ในประเด็นลักษณะเด่น
และด้อยของตนเอง วิธีการสอนที่นักศึกษาชอบและ
อยากให้ความร่วมมือ บรรยากาศในการเรียนแบบใดที่
ส่งเสริมการเรียนรู้และทำให้สนใจเรียน ปัญหาของ
นักศึกษาที่คิดว่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียน สิ่งที่คาดหวัง
จะได้รับจากการเรียนวิชานี้ และคำถามปลายเปิดอื่นๆ
โดยนักศึกษาเขียนตอบเรียงลำดับคำตอบมา 3 ข้อ
ผู้วิจัยนำข้อที่นักศึกษาตอบอันดับแรกมาวิเคราะห์
ข้อมูล

2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการแสดงออก ของนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่
อายุ เพศ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบและเติม
ข้อความ

ส่วนที่ 2 การรับรู้ด้านการควบคุม
ตนเองต่อพฤติกรรมการแสดงออก ลักษณะคำถามเป็น
แบบมาตรวัดความแตกต่างแห่งความหมาย
(Semantic Differential Scale) ของออสกู๊ด
(Osgood) โดยข้อคำถามเป็นข้อความ หรือวลีที่ให้
ผู้ตอบ ตอบด้วยการประเมินจาก 7 คำตอบ ตาม
ความหมายของคำคุณศัพท์ตรงข้ามกัน (Bipolar

Adjectives) 2 คำ จำนวน 24 ข้อ ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการประสานสายตา 2 ข้อ ด้านการวางตัว 6 ข้อ ด้านการแสดงออกทางใบหน้า 4 ข้อ ด้านการใช้น้ำเสียงและระดับเสียง 6 ข้อ ด้านจังหวะในการพูด 2 ข้อ ด้านเนื้อหาที่จะพูด 2 ข้อ และด้านการฟังในการอภิปรายการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 2 ข้อ

การตรวจสอบเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบให้ความถูกต้อง ความชัดเจนของเนื้อหา และความสอดคล้องของข้อคำถามกับตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์หัดดัชนีความเหมาะสม โดยอาศัยมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert scales) ได้แก่ง่ายมาก ง่ายปานกลาง ง่ายน้อย ไม่ทั้งสอง ยากน้อย ยากปานกลาง และยากมาก โดยให้คะแนน 7, 6, 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ นำผลการลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่า 3.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้ หากข้อคำถามใดไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าว อาจพิจารณาตัดข้อคำถามนั้นออกไปหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขแล้วแต่กรณีตามความเหมาะสม

2. การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่หาความตรงของเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ (Diploma of Emergency Medical Operation Program) วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 ราย จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.852 ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้แบบวัดที่มีความเที่ยงตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป และตรวจสอบคุณภาพ

แบบสอบถามรายข้อ หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) ทั้งนี้พิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไป

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ได้รับการรับรองของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี (เลขที่รับรอง 7/58)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล โดยแสดงข้อมูลเป็นค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย สำหรับการเปรียบเทียบการรับรู้ด้านการควบคุมตนเอง ต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกก่อนกิจกรรมการเรียนรู้ (Pre-test) และหลังกิจกรรมการเรียนรู้ (Post-test) ใช้สถิติวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสองกลุ่มสัมพันธ์กัน (Paired t-test)

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล

นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาสานุศาสตร์ สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคุณธรรมและจริยธรรม วิชาชีวะและอยู่ตลอดภาคการศึกษา มีทั้งหมด 36 คน เป็นเพศหญิง 29 คน และเพศชาย 7 คน มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.33 ปี

ผลการประเมินตนเองของนักศึกษา

นักศึกษาได้ประเมินตนเองจากแบบประเมินตนเองรายบุคคลก่อนเรียนวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ พบว่านักศึกษาชอบวิธีการเรียนการสอนและอยากให้ความร่วมมือหากเป็นการสอน ที่เป็น

การอภิปรายเป็นลำดับแรก จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.89 รองลงมาคือ วิธีการสอนที่เน้นกิจกรรม กลุ่ม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.55สำหรับปัญหา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการประเมินตนเองของนักศึกษา (N = 36)

ประเด็นประเมินตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. วิธีการสอนที่นักศึกษาชอบ และอยากให้ความร่วมมือ		
1)การบรรยาย	9	25.00
2)การอภิปราย	14	38.89
3)กิจกรรมกลุ่ม	11	30.55
4)กิจกรรมเกมส์	1	2.78
5)สื่อต่างๆ	1	2.78
2. ปัญหาของนักศึกษาที่คิดว่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียน		
1)ไม่กล้าแสดงออกหน้าชั้นเรียน	20	55.56
2)การใช้ภาษาอังกฤษ	9	25.00
3)สมาธิสั้น	5	13.89
4) อื่นๆ	2	5.55

ผลการเปรียบเทียบคะแนนการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกรายด้านก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก มีคะแนนการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองก่อนการจัดกิจกรรมนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในด้านการแสดงออกทางใบหน้าและการฟัง สูงสุดสองอันดับแรก 5.26 (SD 1.28) และ 5.15 (SD .35) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการใช้น้ำเสียงและระดับเสียง 4.12 (SD .65) หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า คะแนนเฉลี่ยการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกรวมทุกด้านมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าด้านการใช้น้ำเสียงและระดับเสียง และด้านจังหวะในการพูดมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกรายด้านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (N = 36)

		คะแนนเฉลี่ยการ รับรู้ด้านการ ควบคุมตนเอง	ผลต่าง (หลัง-ก่อน)	SD	t	P
1. ด้านการประสานสายตา	หลัง	4.47	0.16	1.97	0.51	.614
	ก่อน	4.31				
2. ด้านการวางตัว	หลัง	4.73	0.25	1.22	1.24	.225
	ก่อน	4.48				
3. ด้านการแสดงออกทางใบหน้า	หลัง	5.42	0.16	1.28	0.72	.477
	ก่อน	5.26				
4. ด้านการใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	หลัง	4.77	0.65	1.09	3.61	.001*
	ก่อน	4.12				
5. ด้านจังหวะในการพูด	หลัง	5.50	1.06	1.52	4.17	.000**
	ก่อน	4.44				
6. ด้านเนื้อหาที่จะพูด	หลัง	5.38	0.39	1.17	2.00	.053
	ก่อน	4.99				
7. ด้านการฟัง	หลัง	5.50	0.35	1.53	1.36	.182
	ก่อน	5.15				
8. พฤติกรรมรวมทุกด้าน	หลัง	5.02	0.42	0.78	3.19	.003*
	ก่อน	4.60				

หมายเหตุ *p < .01, **p<.001

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขารณศาสตรสาขาวิชาเทคนิคเกษตรกรรม ในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นในการนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในวิชาคุณธรรมและจริยธรรมวิชานั้น มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01ทั้งนี้อาจเกิดการใช้กิจกรรมกลุ่มในงานวิจัยนี้ คือ

การเรียนรู้แบบ PBL ที่มีการแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น การสะท้อนคิดภายในกลุ่มสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของนริพร ขุ่ยอาภัย (2552) โดยศึกษาการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเชิงดอย จังหวัดเชียงใหม่ ในรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่านักเรียนมีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกมากขึ้น

เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าด้านการใช้น้ำเสียงและระดับเสียงและด้านจังหวะในการพูดมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีผลต่อการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยเฉพาะใน

ด้านการใช้เสียงและจังหวะในการพูด ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะการอภิปรายกรณีศึกษาเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมจำนวน 8 กรณีศึกษา การแสดงบทบาทสมมติใน 2 กรณีศึกษา แทนการอภิปรายจำนวน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่นักศึกษาต้องฟังและเห็นเพื่อนในชั้นเรียนแสดงออก จึงเกิดความคุ้นเคยและเป็นธรรมชาติของการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมภพ ชิมารักษ์ (2556) ทำการศึกษาในนักศึกษาระดับชั้น ปวช. สาขาพาณิชยการ ในรายวิชาการขายเบื้องต้น 2 โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษา เพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออก จำนวน 2 ครั้ง โดยภาพรวมพฤติกรรมที่สังเกตในประเด็นความเป็นผู้นำในการตัดสินใจ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกอย่างชัดเจน มีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอน ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี และบุคลิกภาพมีความเหมาะสม ผลวิจัยพบว่านักศึกษามีผลการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอยู่ในระดับที่ดีอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านการประสานสายตา ด้านวางวางตัว ด้านการแสดงออกทางใบหน้า ด้านเนื้อหาที่จะพูด และด้านการฟังนั้นมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกไม่แตกต่างกัน อาจไม่ได้มีผลจากการจัดกิจกรรมจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว อาจเกิดจากองค์ประกอบอื่นในห้องเรียน เช่น บรรยากาศในการเรียนการสอน การฝึกทักษะทางสังคม การเพิ่มแรงเสริมทางบวก เช่น แรงเสริมทางสังคมที่เป็นคำชมเชย แรงเสริมที่จับต้องได้ กินได้ และการเตือนตนเองด้วยการสังเกตจดบันทึกและประเมินพฤติกรรมตนเองซึ่งเป็นวิธีการควบคุมจากภายในที่มุ่งเน้นไปที่กระบวนการเรียนรู้ที่ควบคุมตนเองในการกำหนดเป้าหมายและการรับรู้ความสามารถของตนเอง เมื่อผู้เรียนเห็นความคืบหน้าเป้าหมายที่น่าพอใจพวกเขารู้สึกมีความสามารถในการพัฒนาทักษะของพวกเขา การบรรลุเป้าหมายควบคู่ไปกับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงทำให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายที่ท้าทายใหม่ได้ ทบทวนคุณสมบัติของเป้าหมายที่ตั้งไว้เอง (ไหมไทย ไชยพันธุ์, 2557; Schunk, 1990)

นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมการกล้าแสดงออกหลังเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อาจจะทำให้พฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่มากขึ้นด้วย จากงานที่ศึกษาการรับรู้การควบคุมตนเองของนักศึกษาต่อการเรียนรู้เคลื่อนที่ (Mobile Learning) ระดับอุดมศึกษา ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งอธิบายถึงรูปแบบแนวคิดตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่ว่าความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อความตั้งใจในการนำอุปกรณ์เคลื่อนที่มาใช้ในหลักสูตร จำนวน 177 คน ผลวิจัยพบว่าทัศนคติและการรับรู้การควบคุมตนเองที่มีผลต่อความตั้งใจในการยอมรับการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้เคลื่อนที่ (Jongpil, Sangno, Steven and Jaeki, 2012)

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่านักศึกษามีคะแนนการรับรู้ด้านการควบคุมตนเองที่มากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของAjzen, (2006) กล่าวว่าคุณคนจะแสดงพฤติกรรมใดได้ย่อมต้องมีสาเหตุ สาเหตุดังกล่าวคือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมนั้น การคล้อยตามอิทธิพลของครอบครัว และการรับรู้หรือเชื่อว่าตนสามารถควบคุมตนเองได้ในทิศทางที่เหมาะสม ซึ่งปัจจัยทั้งหลายนี้ ส่งผลโดยตรงต่อความตั้งใจหรือเจตนาที่จะแสดงพฤติกรรมและเจตนาดังกล่าวจะผลักดันให้เกิดการแสดงพฤติกรรมอาจส่งผลให้นักศึกษามีแนวโน้มการมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรวิวรรณ สายแก้วดี และระพีพันธ์ ฉายวิมล (2556) พบว่ากลุ่มผู้ช่วยพยาบาลที่เผชิญปัญหา หลังจากได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม สามารถปรับเปลี่ยนความคิดตนเองได้ สามารถพัฒนาระบบความคิดไปเป็นระบบความคิดที่สมเหตุสมผล มองเห็นคุณค่า และสามารถเผชิญปัญหาทางสังคมได้ดียิ่งขึ้น แม้สิ้นสุดระยะเวลาทดลองถึง 2 สัปดาห์

ข้อเสนอแนะ

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ นักศึกษามีพฤติกรรม การกล้าแสดงออก ควรเป็นรายวิชาที่มีภาคปฏิบัติ และเป็นการเรียนแบบ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการแสดงความคิดเห็นเพื่อ การเรียนรู้ ในจำนวนนักศึกษาที่ไม่มากกว่า 40 คน เพราะจะทำให้อาจารย์ไม่สามารถบริหารจัดการได้ อย่างทั่วถึง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

จากผลการวิจัย ถึงแม้จะแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ด้านการควบคุมตนเอง ต่อพฤติกรรม การกล้าแสดงออกรวมทุกด้านมากกว่า

ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม แต่อาจารย์ก็ยังคงต้อง เสริมสร้างให้นักศึกษามีการกล้าแสดงออกในด้านการ ประสานสายตา ด้านวางวางตัว ด้านการแสดงออกทาง ใบหน้า ด้านเนื้อหาที่จะพูด และด้านการฟังเพิ่มขึ้น อาจเพิ่มการศึกษาการปรับพฤติกรรมภายในตัวผู้เรียน เอง นอกจากนี้ควรเพิ่มการประเมินการกล้าแสดงออก ไว้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินภาคปฏิบัติ เพราะ พฤติกรรม การกล้าแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่ กระบวนการเรียนรู้ และส่งผลดีต่อผู้เรียนทั้งผลลัพธ์ การเรียนที่ดีขึ้น สภาพจิตใจที่มีความมั่นใจเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลรอบข้างที่ปฏิสัมพันธ์ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ชูศรี สุวรรณ. (2554). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สถาบันวิจัย และพัฒนา.
- ธิดิษฐ์ กิมอ่อน. (2554). การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การกล้าแสดงออกของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่มช่วงยนต์ ห้อง AU 301 โดยใช้แบบสังเกตแบบสอบถาม และการนำเสนอหน้าชั้น เรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ, เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- นริพร พุ้ยอาภัย. (2552). การเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน บ้านเชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม. เชียงใหม่: โรงเรียนบ้าน เชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา).
- บุญเรือง วีระวงศ์. (2555). การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การกล้าแสดงออกของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กลุ่มช่วงยนต์ ห้อง AU 101 โดยใช้แบบสังเกต แบบสอบถาม และการนำเสนอหน้า ชั้นเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ, เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและ บริหารธุรกิจ.
- ภิญญาดา อธิรัตน์ชัย. (2554). ผลที่เกิดจากการสอนโดยให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเองที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีทางหุ้นส่วนของนักเรียน ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 3(2), 53-64.
- รวีวรรณ สายแก้วดี และระพีพันธ์ ฉายวิมล. (2556). ผลการปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อการเผชิญปัญหาของผู้ช่วยพยาบาล. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 9(1), 16-30.
- รุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์. (2552). การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต: การสะท้อนจากกระบวนการวิจัย ปฏิบัติการ. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 5(1-2), 145-166.

เอกสารอ้างอิง

- วไลนารถ หอดตระกูล. (2557). การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม โดยการนำเสนอผลการค้นคว้า วิชาวิทยาศาสตร์หน้าชั้นเรียน. รายงานการวิจัยในชั้นเรียน.
- วิจิต สุรัตน์เรืองชัย, ถัดดา ศุขปริดี, อนงค์ วิเศษณ์สุวรรณ, ปริญญา ทองสอน และระพีพันธ์ ฉายวิมล. (2549). การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 17(2), 105-118.
- สถาบันพระบรมราชชนก. (2556). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขารณศาสตร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556 สาขาวิชาเทคนิคเภสัชกรรม. สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.
- สมเกียรติ พรพิสุทธิมาศ. (2556). การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในศตวรรษที่ 21. *วารสารหน่วยวิจัยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้*, 4(1), 1-10.
- สมภพ ชิมารักษ์ (2556). การพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษา ระดับชั้น ปวช. ชั้นปีที่ 1/6 สาขาพาณิชยการ ในรายวิชาการขายเบื้องต้น 2 ภาคการเรียนที่ 2/2557. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี.
- สินีนาง โศตรบรรเทา, สินีนาง วิทยพิเชฐสกุล, อนุช แซ่เล้า และพุลพงศ์ สุขสว่าง. (2556). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการปฏิบัติตนเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคความดันโลหิต สูงของประชาชนเทศบาลเมืองบ้านสวน อำเภอมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*, 9(2), 85-96.
- สุปรียา ต้นสกุล. (2550). ทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์:แนวทางการดำเนินงานในงานสุขศึกษา และส่งเสริมสุขภาพ. *วารสารสุขศึกษา*, 30(105), 10-12.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2557). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไหมไทย ไชยพันธุ์. (2557). จิตวิทยา: แนวคิดทฤษฎีการศึกษาการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 1(1), 21-33.
- อดิชาติ หาญชาญชัย. (2556). ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบผสมผสาน. ลำปาง: คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- อรรถัน หวังประดิษฐ์ และกรกฎ สีนประจักษ์ผล. (2557). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชากฎหมายและการคุ้มครองผู้บริโภค ของภาควิชาเภสัชกรรม วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี: *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 10(1), 79-89.
- Ajzen, I. (2006). *Construcing a Theory of Planned Behavior Questionnaire: Brief Description of the Theory of Planned Behavior*. Retrieved July 6, 2015, from <https://www.researchgate.net/publication/235913732>
- Jongpil, C., Sangno L., Steven M.C., and Jaeki S. (2012). An investigation of mobile learning readiness in higher education based on the theory of planned behavior. *Computers & Education An International Journal*, 59(3), 1054-1064.
- Schunk, D.H. (1990). Goal setting and self-efficacy during self-regulated learning. *Educational Psychologist*, 25(1), 71-86.

คำแนะนำ

การส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์

ในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา พ.ศ.2562

เพื่อให้การจัดทำวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีคุณภาพ ดังนี้

วารสารจะดำเนินการในลักษณะ E- journal ไม่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ หมายถึง ผลงานที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 2 คน ในลักษณะ Double blinded ที่มีความเห็นตรงกันว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพสามารถลงตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้

ผลงานวิชาการที่รับตีพิมพ์ หมายถึง บทความวิจัย และบทความปริทรรศน์

คำแนะนำของการเตรียมบทความ

1. ข้อกำหนดการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1. เป็นผลงานวิชาการทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษในสาขาการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา

1.2. ผลงานวิชาการต้องไม่เคยลงตีพิมพ์ในหนังสือและวารสารใดมาก่อนยกเว้นเป็นผลงาน

วิชาการที่ได้นำเสนอในการประชุมทางวิชาการที่ไม่มี Proceedings และผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นในเวลาเดียวกัน

1.3. ผลงานวิชาการจะได้รับการพิจารณาถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ไม่น้อยกว่า 2 คน

1.4. กองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาการลงตีพิมพ์ในวารสารหลังจากผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

1.5. หากผลงานวิชาการใดได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ เจ้าของผลงานวิชาการจะต้องแก้ไขต้นฉบับให้เสร็จและส่งคืนกองบรรณาธิการภายในเวลาที่กำหนดมิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์การตีพิมพ์

1.6. ผลงานวิจัยต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากสถาบันใดสถาบันหนึ่ง (เฉพาะวิจัยในมนุษย์)

2. อัตราค่าบำรุงวารสารฯ / ค่าธรรมเนียมในการนำผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารฯ อัตราค่าธรรมเนียม 4,000 บาท/ 1 บทความ โดยชำระค่าลงทะเบียนตีพิมพ์บทความ โดยการโอนเงินมาที่บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขา พะเยา เลขบัญชี 512-0-69285-0 ชื่อบัญชี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี (งานวารสาร)

3. การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยมีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

3.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3.2 ชื่อ-สกุลและสถานที่ทำงานของผู้แต่ง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.3. บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract)

3.4. คำสำคัญ (Keywords) ให้ผู้เขียนพิจารณา คำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

3.5. บทนำเป็นการเขียนความเป็นมาหรือความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักการวิจัยเขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญหรือปัญหาที่ต้องทำการศึกษา

3.6. วัตถุประสงค์การวิจัย กระชับและชัดเจน

3.7. ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการเขียนอธิบายกระบวนการทำวิจัยตามหลักระเบียบวิธีวิจัยที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดพอสังเขปที่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของกระบวนการ

3.8. ผลการวิจัย เป็นการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือข้อค้นพบจากการวิจัยหากจะมีการนำเสนอข้อมูลด้วยตารางควรออกแบบตารางให้เหมาะสมและให้นำเสนอข้อมูลได้ตารางตามที่จำเป็น การอธิบายข้อมูลควรหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำกับสิ่งที่แสดงในตาราง

3.9. อภิปรายผลเป็นการแปลความหมายของผลการวิจัยและอธิบายเหตุผลว่าข้อค้นพบหรือสิ่งที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายด้วยหลักการหรือทฤษฎีใดบ้าง ผลการวิจัยสอดคล้องหรือขัดแย้งกับผลการวิจัยของคนอื่นหรือไม่อย่างไรทั้งนี้ในการอภิปรายควรสนับสนุนด้วยข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผลและอธิบาย โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

3.10. ข้อเสนอแนะในการเขียนข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรเขียนข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ หรือสำหรับการทำวิจัยต่อยอดในอนาคตทั้งนี้ข้อเสนอแนะควรสืบเนื่องจากข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ใช่ข้อเสนอแนะตามหลักการโดยทั่วไป

3.11. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

3.12. เอกสารอ้างอิง

4. การเตรียมต้นฉบับบทความปริทัศน์ (Review Article) มีแนวปฏิบัติตามลำดับการเขียน ดังนี้

4.1 ชื่อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4.2 ชื่อผู้นิพนธ์ทุกคน และสถานที่ทำงาน โดยใช้ภาษาไทย

4.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นความเรียงย่อหน้าเดียว ประกอบด้วยสาระสังเขปที่สำคัญและครบถ้วน คำสำคัญ (Key words) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 3-5 คำ

4.4 บทนำ เป็นการเขียนความสำคัญ ควรเขียนสาระหรือข้อมูลสำคัญที่เป็นประเด็นหลักของเรื่องที่นำเสนอ เขียนให้กระชับตรงประเด็นและแสดงถึงความสำคัญว่าทำไมจึงนำเสนอบทความนี้

4.5 สาระปริทัศน์ในประเด็นต่างๆ ที่ตรงกับชื่อเรื่อง โดยประเด็นที่นำเสนอจะต้องกระชับตรงประเด็น ไม่ซ้ำซ้อน

4.6 วิจารณ์ เป็นการสรุปสาระ และแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนโดยจะอ้างอิงวรรณกรรมต่างๆมาเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้

4.7. กิตติกรรมประกาศ (หากมี)

4.8 เอกสารอ้างอิง

5. การอ้างอิงเอกสาร

การเขียนเอกสารอ้างอิง (References) ทำตามแนวทางของการเขียนเอกสารอ้างอิง โดยใช้ระบบของ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 (The Publication Manual of the American Psychological Association, 6th edition, published by the American Psychological Association, 2011) มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้แต่งเป็นชาวไทยให้ลงทั้งชื่อและนามสกุลตามลำดับ

ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ลงนามสกุลตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค และต่อด้วยอักษรย่อของชื่อต้น และชื่อรอง ทั้งนี้รวมถึงผู้แต่งชาวไทยที่เขียนหนังสือเป็น

ภาษาอังกฤษจะลงรายการผู้แต่ง โดยใช้นามสกุลขึ้นต้น
เหมือนผู้แต่งชาวต่างประเทศดังตัวอย่าง

5.1 หนังสือ

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป). เมืองที่พิมพ์:สำนักพิมพ์

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่4).

กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Kosslyn, S. M., & Rosenberg, R. S.

(2004). *Psychology: The brain, the person, the world*. (2nd ed.). Essex, England: Pearson Education Limited.

Mussen, P., Rosenzweig, M. R., Aronson, E., Elkind, D., Feshbach, S., Geiwitz, P. J., et al. (1973). *Psychology: An introduction*. Lexington, Mass.: Heath.

5.2 วารสาร

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), หน้า.

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี.

(2545). ดัชนีประสิทธิผล Effectiveness Index:E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(1), 30-36.

Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 45(2), 10-36.

5.3 หนังสือรวมเรื่อง (Book Review)

ชื่อผู้นิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์ ตั้งแต่พิมพ์ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป, หน้า). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ประสม เนื่องเฉลิม. (2549). *วิทยาศาสตร์พื้นฐานการจัดการเรียนรู้มิติทางวัฒนธรรมท้องถิ่น การบูรณาการ ความรู้พื้นบ้านกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เพื่อชุมชน: กรณีศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ป่าปู้ตา. ใน ฉลาด จันทรมบัติ (บรรณาธิการ), ศึกษาศาสตร์วิจัย ประจำปี2548 – 2549 (หน้า 127 – 140). มหาสารคาม:สารคาม-การพิมพ์-สารคามแปเปอร์*

Cooper, J., Mirabile, R., & Scher, S. J. (2005). *Actions and attitudes: The theory of cognitive dissonance*. In T. C. Brock & M. C. Green (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (2nd ed., pp. 63-79). Thousand Oaks, CA, US: Sage Publications, Inc.

5.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้นิพนธ์. (วันที่ เดือน ปีที่ปรับปรุงล่าสุด). ชื่อเรื่อง. วันที่ทำการสืบค้น, ชื่อฐานข้อมูลสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (3 ธันวาคม 2548). *ธนาคารหลักสูตร*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2550, จาก <http://db.onec.go.th/thaigifted/lessonplan/index.php>

Wollman, N. (1999, November 12). *Influencing attitudes and behaviors for social change*. Retrieved July 6, 2005, from <http://www.radpsynet.org/docs/wollmanattitude.html>

6. โปรดตรวจสอบ ดัชนีฉบับดูว่า ท่านได้เขียนหัวข้อต่างๆ และให้ข้อมูลครบถ้วน ใช้คำต่างๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมไทย และอังกฤษ รวมทั้งคำศัพท์ทางวิชาการ และระบบการอ้างอิง ได้ถูกต้อง

7. ในการนำผลงานของผู้เ็นมาใช้ในบทความขอให้ผู้เขียนใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือและ

ทันสมัยไม่เกิน 10 ปีมีการระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ปรากฏอย่างชัดเจนควรอ้างอิงจากแหล่งหรือเอกสารที่เป็นต้นตอของข้อมูลและบทความใดที่มีการตรวจสอบพบว่าเข้าข่าย Plagiarism จะถูกตัดสิทธิ์ในการพิจารณาลงตีพิมพ์

8. การตั้งค่าน้ำกระดาษให้ตั้งค่าขนาดกระดาษ A4 จัดหน้าให้มีช่องว่างด้านบน 1 นิ้ว ด้านล่าง 1 นิ้ว ด้านซ้าย 1.25 นิ้ว ด้านขวา 1 นิ้ว อักษรที่ใช้ในการพิมพ์ให้ใช้ฟอนต์ AngsanaNew ขนาด 16 และ single space และมีเนื้อหารวมบทความย่อและเอกสารอ้างอิงไม่เกิน 15 หน้า

9. การส่งต้นฉบับให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

9.1. ส่งต้นฉบับบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเป็นอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.docx) ไปที่เว็บไซต์ของวารสารที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/bcnpy> เพื่อทำการลงทะเบียนสมาชิกวารสารและดำเนินการส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ของ TCI ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถศึกษาข้อมูลคำแนะนำเบื้องต้นสำหรับผู้พิมพ์ที่เมนูด้านขวามือของหน้าเว็บไซต์ หรือตามคู่มือแนบท้าย

9.2. เมื่อบทความผ่านประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจะมีการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

วารสารให้ผู้เขียนดำเนินการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9.3. ชำระเงินค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ในวารสารเมื่อได้รับการแจ้งจากกองบรรณาธิการ

ข้อ 8. วารสารมีกำหนดออกปีละ 3 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม และฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

ผู้พิมพ์หรือผู้อ่านท่านใดประสงค์จะขอข้อมูลหรือรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกองบรรณาธิการได้ดังนี้

กองบรรณาธิการวารสารการพยาบาล
การสาธารณสุขและการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พะเยา
312 หมู่ 11 ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา รหัสไปรษณีย์ 56000
โทรศัพท์ 0-5443-1779 ต่อ 105,114
โทรสาร 0-5443-1889
มือถือ 06-1289-5926
E-mail : journal@bcnpy.ac.th

